

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **J. P.**, advokát, N., správca konkurznej podstaty úpadcu T., a. s., v likvidácii, C.C., zastúpeného advokátom J. G., K., proti žalovanému: **M. O.**, bytom G., o zaplatenie 389,46 Eur s príslušenstvom, o žiadosti žalobcu o oslobodenie od súdnych poplatkov, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 6. júla 2010 č. k. 10 Cbi 7/2010-47, takto

r o z h o d o l :

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 6. júla 2010 č. k. 10 Cbi 7/2010-47 sa p o t v r d z u j e .

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd nepriznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia istiny vo výške 389,46 Eur s príslušenstvom z titulu dlhu za plnenie poskytované s užívaním bytu.

Uznesením zo dňa 21. 12. 1999 č. k. 3 K 105/99 bol na majetok T., a. s. v likvidácii, C. (žalobca) vyhlásený konkurz.

Súd vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku za návrh. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu, požiadal podaním zo dňa 02. 10. 2009, ktoré na súd došlo dňa 07. 10. 2009 o oslobodenie od zaplatenia súdneho poplatku. Mal za to, že ako správca konkurznej podstaty má osobné oslobodenie v zmysle § 4 ods. 2 písm. m/ zákona č. 71/1992 Zb. a správcovskú činnosť môže vykonávať len správca, ktorý je fyzická osoba alebo

právnická osoba zapísaná do zoznamu správcov (§ 21) v zmysle § 2 ods. 1, ods. 2 zákona č. 8/2005 Z. z. Ďalej uviedol, že správcovskú činnosť môže od nadobudnutia účinnosti zákona č. 8/2005 Z. z. vykonávať len osoba zapísaná do zoznamu správcov, ktorý je vedený na MS SR. Táto okolnosť je rozhodujúca pre vykonávanie správcovskej činnosti aj v konkurzoch vyhlásených pred účinnosťou zákona č. 8/2005 Z. z., resp. zákona č. 7/2005 Z. z.

Súd výzvou zo dňa 22. 06. 2010, ktorú právny zástupca žalobcu prevzal dňa 28. 06. 2010, vyzval žalobcu na predloženie aktuálnych dokladov, ktoré odôvodňujú pomery žiadateľa na oslobodenie od súdnych poplatkov.

Zároveň mu oznámil, že podľa § 4 ods. 2 písm. m/ zák. č. 71/1992 Zb. je oslobodený od platenia súdnych poplatkov správca podľa osobitného predpisu 3f/, pričom v odkaze pod čiarou je uvedený zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Konkurzné konanie 3 K/105/99 sa však riadi zákonom č. 328/1991 Zb. – 3g) a oslobodenie teda neplatí.

Z konaní podľa zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov je podľa § 4 ods. 2 písm. o/ zákona o súdnych poplatkoch oslobodený iba navrhovateľ v konaní o vylúčení majetku zo súpisu podstaty podľa osobitného predpisu – odkaz 3g/.

Podľa § 138 ods. 1, 2 O. s. p. na návrh môže súd priznať účastníkovi celkom, alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú, a ak nejde o svojvoľné, alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie, alebo bránenie práva. Ak nerozhodne súd inak, vzťahuje sa oslobodenie na celé konanie a má i spätnú účinnosť; poplatky zaplatené pred rozhodnutím o oslobodení sa však nevracajú.

Podaním zo dňa 30. 06. 2010, ktoré bolo na súd osobne podané dňa 30. 06. 2010 právny zástupca žalobcu predložil návrh na pokračovanie v konaní bez zaplatenia súdneho poplatku bez toho, aby predložil doklady odôvodňujúce jeho žiadosť o oslobodenie od súdneho poplatku.

Nakoľko žalobca nepreukázal, že jeho majetkové a sociálne pomery odôvodňujú priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, súd o jeho žiadosti rozhodol tak, že mu oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca podaním zo dňa 03. 08. 2010. Navrhol zrušiť uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 6. júla 2010 č. k. 10 Cbi 7/2010-47 a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobca uviedol, že má za to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je nesprávne a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia otázky oslobodenia žalobcu od súdneho poplatku v danom konaní.

V zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. m/ zákona č. 71/1992 Zb. od poplatku, je oslobodený správca podľa osobitného predpisu.

V zmysle ustanovenia § 2 ods. 1, ods. 2 zákona č. 8/2005 správca je fyzická osoba, alebo právnická osoba zapísaná do zoznamu správcov (§ 21). Správcovskú činnosť môže vykonávať len správca.

S poukazom na vyššie uvedené žalobca má za to, že správcovskú činnosť môže od nadobudnutia účinnosti zákona č. 8/2005 Z. z. vykonávať len osoba zapísaná do zoznamu správcov, ktorý je vedený Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky. Táto okolnosť je rozhodujúca pre vykonávanie správcovskej činnosti aj v konkurzoch vyhlásených pred účinnosťou zákona č. 8/2005 Z. z. resp. zákona č. 7/2005. V tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 45 zákona č. 8/2005 Z. z.

Tvrdenie, že žalobcovi nemožno priznať oslobodenie od súdneho poplatku na základe poznámky 3f pod čiarou zákona č. 71/1992 Zb. je nesprávne, keďže poznámky v zákonoch pod čiarou nemajú priamu normatívnu povahu, ale len charakter informačnej súčasti právneho predpisu.

Žalobca je toho názoru, že oslobodenie od poplatkovej povinnosti, je potrebné vzťahovať aj na správcov podstaty v konkurzných konaniach vedených podľa zákona č. 328/1991 Zb. Ak bolo záujmom zákonodarcu oslobodiť od platenia súdnych poplatkov

v súdnych konaniach, v ktorých vystupujú ako účastníci konania správcovia podstaty súdom ustanovený a pod jeho dozorom vykonávajú osobitné úlohy v konkurznom konaní, nie je dôvod z poplatkového hľadiska rozlišovať správcov v konkurzoch vyhlásených podľa zákona č. 7/2005 Z. z. správcov v konkurzoch vyhlásených podľa predchádzajúceho zákona č. 328/1991 Zb. V obdobnej veci sa vyjadril aj Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobca má za to, že je v tomto konaní v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. m/ zákona č. 71/1992 Zb. oslobodený od súdneho poplatku. V danom prípade žalobca nie je povinný zaplatiť súdny poplatok za návrh na začatie konania v zmysle ustanovenia § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb., nakoľko žalobca je zo zákona oslobodený od súdneho poplatku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie žalobcu podľa § 212 ods. 1 O. s. p. a § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

V prejednávanej veci sa žalobca svojim návrhom domáhal zaplata sumy 389,46 Eur, poplatku z omeškania vo výške 2,5 promile za každý deň omeškania zo sumy 389,46 Eur od 01. 07. 2008 do zaplata, ako aj trovy konania a trovy právneho zastúpenia vo výške 83,70 Eur k rukám právneho zástupcu žalobcu. Žalobca z účtovných dokladov zistil, že žalovaný ku dňu 06. 05. 2008 dlhuje za nájomné bytu sumu 389,46 Eur. Preto túto sumu žalobca požaduje spolu s poplatkom z omeškania v zmysle § 4 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb.

Z obsahu spisu vyplýva, že uznesením Krajského súdu v Bratislave z 21. 12. 1999 pod sp. zn. 3 K 105/99 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka T., a. s. v likvidácii, C., za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený J. P., advokát, Advokátka kancelária, N. (žalobca).

Okresný súd v Trnave výzvou zo dňa 23. 09. 2009 pod č. k. 16 C/240/2009-20 vyzval žalobcu na zaplata súdneho poplatku za návrh vo výške 23,37 Eur podľa položky č. 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb.. Návrhom zo dňa 02. 10. 2009, ktorý došiel na Okresný súd Trnava dňa 07. 10. 2009 požiadala žalobca o oslobodenie od súdneho poplatku.

Krajský súd v Bratislave výzvou zo dňa 22. 06. 2010 pod č. k. 10 Cbi/7/2010-40 vyzval žalobcu, aby v lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy preukázal, že pomery žiadateľa odôvodňujú oslobodenie od súdneho poplatku.

Podaním zo dňa 30. 06. 2010, ktoré bolo na súd osobne podané dňa 30. 06. 2010, žalobca predložil Krajskému súdu v Bratislave navrhol pokračovať v konaní bez zaplataenia súdneho poplatku bez toho, aby predložil doklady odôvodňujúce jeho žiadosť o oslobodenie od súdneho poplatku.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. m/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, je od poplatku oslobodený správca podľa osobitného predpisu s odkazom na 3f. V uvedenom odkaze je uvedený osobitný predpis zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Z uvedeného teda vyplýva, že oslobodenie od súdneho poplatku sa vzťahuje len na správcu ustanoveného do funkcie podľa zákona č. 7/2005 Z. z. a nie na správcu konkurznej podstaty ustanoveného podľa zákona č. 328/1991 Zb. V prípade, že by zákonodarca mal na mysli oslobodenie od platenia od súdnych poplatkov všetkých správcov konkurzných podstát ustanovených i podľa zákona č. 328/1991 Zb. i 7/2005 Z. z., bol by to v poznámke odkazujúcej na osobitný predpis uviedol tak, ako to urobil v ďalších poznámkach, t. j. tak ako to urobil pri konaní o vylúčení majetku zo súpisu majetku podľa osobitného predpisu (poznámky 3f i 3g). Podľa § 4 ods. 2 písm. o/ zákona o súdnych poplatkoch, je oslobodený iba navrhovateľ v konaní o vylúčení majetku zo súpisu podstaty podľa osobitného predpisu (odkaz na poznámku 3g). Vzhľadom na uvedené súd prvého stupňa správne postupoval, keď uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh.

Podľa ustanovenia § 138 ods. 1 O. s. p., na návrh môže súd priznať účastníkovi celkom, alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú, a ak nejde o svojvoľné, alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie, alebo bránenie práva. Ak nerozhodne súd inak, vzťahuje sa oslobodenie na celé konanie a má i spätnú účinnosť. Poplatky zaplatené pred rozhodnutím o oslobodení sa však nevracajú.

Žalobca nepreukázal predpoklady pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov. Samotná skutočnosť, že na majetok účastníka bol vyhlásený konkurz, neodôvodňuje záver, že takého účastníka je potrebné oslobodiť od zaplatenia súdneho poplatku.

Súd prvého stupňa dospel k správne mu záveru, že žalobca nepreukázal, že jeho pomery odôvodňujú priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, a preto dospel tiež k správne mu záveru, že nie sú splnené podmienky pre oslobodenie žalobcu od platenia súdneho poplatku.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil, keďže toto uznesenie je vo výroku vecne správne.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

V Bratislave 31. augusta 2010

JUDr. Anna M a r k o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková